

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№189

липень 2023

ГОЛОС НАДІЇ

Сімейний відпочинок на Закарпатті с.3

Дитяче табірне служіння в умовах війни с.5

Хрещення на таборі с.2

Тема номера

Зоряна Пашковська

Хрещення в громаді «Вічне Євангеліє»

8 липня у громаді «Вічне Євангеліє», що у Львові, відбулась урочиста подія - хрещення. 6 осіб вирішили укласти завіт з Господом. Усі вони тривалий час готувалися, досліджуючи Біблію.

Катерина та Емануель - молода сім'я, котра шукала Господа. Вони переглядали численні відеопроповіді через Інтернет. Згодом натрапили на канал Олега Бокова. Так познайомилися із церквою

Адвентистів і пізнали біблійну істину.

Захар та Анастасія - ще одне молоде подружжя. Захар працює на радіо «Голос надії». Сергій Антонюк, який був на той час керівником медіацентру, розпочав вивчення Біблії з ними й в результаті вони прийняли хрещення.

Сестри Світлана та Олена є ВПО та проживають на території місцевої громади. Тут вони дізнались

про біблійне вчення та почали досліджувати Слово Боже, в результаті приєдналися до членів церкви.

Хрещення звершував пастор громади Володимир Скиба. З вітанням до новохрещених звернувся Станіслав Носов та Олександр Московчук.

Кожен новохрещений отримав у подарунок квіти, Біблію та духовну літературу.

Андрій Мельничук

Хрещення на підлітковому таборі

Біля села Боржава на Закарпатті відбувся підлітковий табір «LETTS».

Окрім нової локації, великої кількості учасників (без урахування команди їх було близько 80, а з командою - понад 100), визначною подією було хрещення.

6 осіб прийняли для себе рішення укласти завіт з Богом. Серед охочих були як молоді люди, так і жіночка старшого віку.

Обряд хрещення провів пастор Андрій Мельничук.

Сабріна Томашук з Руського Поля довгий час досліджувала Біблію зі Станіславом Прокопцем, перш ніж відважилася на цей крок.

Дарина Ільницька, Святослав Стаднік, Яна та Неля Галас - молоді люди з громади міста Іршава, також пройшли свій шлях до хрещення. Біблійні уроки їм викладав пресвітер Василь Симканич.

Варто ще зазначити, що за кожним із новохрещених був закріплений духовний наставник серед

молоді, який має «духовний стаж» і буде допомагати їм у християнському зростанні.

Марта - жінка, яка більше як 15 років відвідувала богослужіння, духовно-просвітницькі програми, досліджувала Слово Боже з багатьма служителями. І цього року, в селі Боржава, також долучилася до церковної родини.

Неха й Господь благословить новохрещений у слідуванні за Ним.

Олена Рябенко

Чудовий сімейний відпочинок на Закарпатті

Протягом чотирьох днів, з 7 по 10 липня, 13 сімей мали чудову можливість провести час у таборі неподалік від села Боржава на Закарпатті.

Сімейний заїзд табору відбувся одразу після закінчення підліткового та перед початком молодіжного таборів.

Батьки разом зі своїми дітьми віком від 11 місяців до 16 років чотири дні перебували на лоні природи.

Сонячне Закарпаття зустріло нас спекою, в порівнянні з львівськими дощами. Старт сімейного табору був приємним на сюрпризи: чиста річка Боржава, термальний басейн посеред табору, комфортний кемпінг, смачна закарпатська кухня та чудова сімейна програма. Цей райський куточок привабив сім'ї з Рівненщини, Волині, Львівщини та Закарпаття. Чудові краєвиди, які відкривались нам ще дорогою, починалися зі Сколівських бескидів. Гірська річка Латориця, яка перетинала автомобільну дорогу, перевал

через гори та безкрайне небо - все це нагадувало нам велич Творця.

Серед учасників, крім тих, хто приїхав із вже зазначених областей, були сім'ї з різних куточків України, чиє життя змінилося внаслідок війни - це мешканці Маріуполя, Покровська, Миколаєва, Білої Церкви та Харкова.

Не зважаючи на дощ, який в п'ятницю зранку заливав наші намети, ми знайшли привід радити, тому що у планах і був «мокрый» день - катання на байдарках, термальні води.

Кожен день мав свій розклад: зранку ми разом робили зарядку, потім споживали смачні страви, співали біля вогнища та надихались чудовими історіями й досвідом кожної сімейної пари.

Також ми провели сімейний конкурс для мам і тат, а поважне журі - діти цих батьків - слухали, вболівали та підтримували їх.

На закінчення конкурсу діти урочисто вручили дипломи для батьків.

Духовні роздуми про щастя, взаємостосунки та Божественне призначення сім'ї слугували повчанням для кожного із присутніх.

В день родини ми, об'єднавшись однією дружньою табірною сім'єю, відправились у похід і піднялись на гору.

Зазначу, що найменшій учасниці було 4 роки, а найстаршій - 74. При цьому маленька Евеліна ще підкорила висоту на скалодромі, а Лілія Андріївна у свої поважні роки гребла веслами по річці Боржава на байдарці.

Чудова команда табору робила все можливе для створення активності, комфорту та задоволення усіх наших потреб.

«Та що там розповідати, краще один раз приїхати на такий відпочинок, щоб зрозуміти, що на наступний рік ми таки приїдемо знову», - діляться своїми враженнями ті, хто побував на цьому таборі.

Дитячий відділ

Світлана Савіна

«Щаслива зірка» зясяла у Мидську

Теплі промені сонця нагадали про літо, а для дітей це час таборів. Сьомий раз організовується табір «Щаслива зірка», що на Рівненщині. Але цього літа він був особливий. Нам запропонували провести його в чудовому Будинку культури села Великий Мидськ. Всього на таборі було 100 дітей з Великого Мидська та навколишніх сіл.

Духовною основою табору було дослідження життя Йосипа. Щодня 26 лідерів, одягнуті в біблійних персонажів, допомагали мандрувати сторінками Святого Письма. Батьківська сім'я, зрада братів, рабство,

в'язниця, підвищення, прощення – такий шлях Йосипа. Такі ж актуальні теми допомагали підліткам розбиратися в життєвих ситуаціях. Діти з нетерпінням очікували й спеціалізацій, на яких можна було б навчитись чомусь корисному і цікавому. А їх на таборі було вдосталь: кулінарний клас, стрільба з лука, спорт, плетіння браслетів і участь в ляльковій виставі.

Табірчани не тільки відпочивали, але хотіли й чимось послужити. На прохання депутата районної ради Обдйчука В. І. плели сітку для Костопільської тероборони. А в один з днів ми прибрали територію селища. Радісною подією на таборі було хрещення Надії Шевчук і Мирослава Бородавки.

Надзвичайним виявився останній день табору, коли на концерт прийшли батьки, діти і жителі селища. Учасники програми прославляли Бога та просили за мир в Україні.

Табір відвідав також і депутат міської Костопільської ради Лещик С. А., який запросив команду й надалі проводити такі заходи в цій місцевості.

Дякуємо за сприяння в проведенні табору старості села Давидчуку С. В., також директору Будинку культури Вітошко Н. В. і директору відділу культури Костопільського району Макаровій Т. В.

Подяка Богу за такі благословіння і чудову команду лідерів. Дякуємо пасторам Бабію Руслану та Савчуку Геннадію за підтримку табору.

Юліана Павлице

Незабутній підлітковий табір на Закарпатті

З 26 червня по 6 липня на базі села Боржава Берегівського району проходив наметовий табір «LETTS». Команда протягом 10 днів плідно служила для дітей віком від 10 до 15 років. Загальна кількість учасників табору становила 120 людей.

На підлітковому заїзді табору близько 20 учасників були із сімей неадвентистів. Дехто з них приїхали і на молодіжний заїзд, адже їм дуже сподобалась атмосфера саме християнського табору.

За цей час 9 команд духовно надихалися, активно відпочивали. Для них організували змагання на байдарках, екскурсії на катамарані, риболовлю, переправу, загальнотабірні ігри. Відвідували такі спеціалізації як арт-терапія, термомозаїка, ліпка з глини, кулінарія, психологічні тренінги.

Команда табору теж пройшла навички табірної служіння. Кожен зміг спробувати себе у різних сферах, таких як наставництво, медіа служіння, координування, музичне служіння тощо. Невід'ємною частиною для команди було ранкове та вечірнє духовне натхнення. Ми намагалися донести учасникам табору, що Бог бажає спілкування із кожним з нас.

1 липня, у суботу, відбулося особливе служіння, де 6 людей

прийняли рішення присвятити своє життя Богові через водне хрещення.

В останній вечір заїзду було багато сліз, обіймів та найголовніше, що кожен залишився задоволений, взяв для себе багато корисного, навчився чомусь новому, знайшов нових друзів. Емоції та теплі спогади про незабутні 10 днів на таборі «LETTS» ще довго будуть підтримувати наших учасників.

Влад Берецкі

Дитяче табірне служіння в умовах війни

Інтерв'ю зі Світланою Савіною, керівником дитячого відділу Західної конференції, підготував Влад Берецкі.

У першу чергу мені хотілося б запитати вас про табори загалом. Адже ми знаємо, що останні декілька років вони проводилися в надзвичайних умовах, починаючи з пандемії. Яку оцінку ви дали б дитячим таборам станом на цей час, коли в нашій країні йде війна?

Нас дуже радує, що, не зважаючи на складний час, Бог дає нам можливість проводити табори. Навіть кількість дітей, які побували на них, збільшилася.

Проте окрім таборів, які, зазвичай є обласними чи районними, проводяться і канікулярні школи, які є локальними заходами. Познайомившись з дітьми та їхніми батьками, надалі можна організувати для них сімейні вечори, свята та інші заходи.

Поділіться вашим баченням: які наразі найактуальніші потреби батьків та дітей на території Західної конференції?

Найперше питання, яке виникає як у батьків, так і в дітей: що ж буде далі (у зв'язку з війною). Тепер сім'ї позбавлені своєї стратегії, довготривалого планування. Через відсутність впевненості у майбутньому, батьки перебувають у тривожному стані. А діти все це відчувають.

Нещодавно на дитячому таборі у нас була тема про Йосипа, який пережив вигнання, переїзд, зраду, втрати. Багато спільного діти поба-

чили з нашими реаліями та вчилися черпати силу в Бога, як це робив Йосип.

До нас приходили різні діти. Одні переживають, щоб тата не забрали на війну. Інші - за тата, який на фронті. На жаль, приїжджають діти, батьки яких загинули на передовій.

Яка найперша мета дитячих таборів?

Мета християнських таборів та канікулярних шкіл – показати дітям Вірного Друга, Ісуса Христа. Адже часто вони ще не мають знань і практики, як жити з Богом. Тому ціль таборів - допомогти особисто пізнати Бога.

Ще одна мета таборів - навчити дітей комунікувати та допомагати один одному. Для прикладу, на «Пісочному» зібралися діти з Львівщини, Рівненщини, які були раніше незнайомі. На таборі вони стають друзями.

Також ми намагаємося допомогти церковній молоді стати лідерами. Табірні команди складаються здебільшого з молодих людей, які самі в дитинстві відвідували табори. Час швидко минув і вже цього року вони самі стали наставниками для молодшого покоління. Молодь відчуває себе частиною великої справи.

Табори також мають і місіонерське спрямування. На «Пісочному» було близько 70 дітей. 20 з них - діти з неадвентистських сімей. Діти бачать християнство на практиці і розповідають про це своїм батькам.

Коли дитина перебуває на таборі, вона надихається. Щодня вона чує і бачить щось нове. Але часто, коли вона приїжджає додому, запал згасає. Можливо тому, що в сім'ях духовне вогнище тліє, а не горить. Немає спільних духовних роздумів, служіння людям, молитов, дослідження Біблії. Тому важливе питання: табори допомагають дитині залишатися духовною протягом «міжтабірного

періоду», чи все ж батьки повинні регулярно займатися з дітьми?

Основний вплив на дитину має сім'я. Атмосфера в сім'ї, щирість батьків у наслідуванні Бога, сімейні служіння. Церква тільки допомагає батькам у вихованні синів і дочок.

Ми не можемо змінити батьків. Якщо вони не займаються з дітьми їхнім духовним розвитком, церква не зможе взяти на себе цю відповідальність.

Було б дуже добре, якби в кожній громаді проводити сімейні заходи. Якби цим займався не лише дитячий відділ, але й усі брати й сестри сприяли хорошій духовній атмосфері.

Можливо, є певні критерії, які допоможуть визначити, як табір вплинув на дитину? Для прикладу, по цих критеріях ми бачимо, що цю дитину ми досягли й табір виконав свою мету.

Часто батьки передзвонюють після табору і кажуть, що дитина змінилася на краще. Підлітковий вік часто буває переломним, і у дітей починають з'являтися сумніви. А табори, певною мірою, можуть допомогти їм подолати цю кризу віри.

Часто в громаді є 2-3 дитини, а інші - старші люди. А дітям треба спілкування з ровесниками. І як чудово, що вони спілкуються, потім їздять в гості.

Які виклики наразі стоять перед табірним служінням?

По-перше, це відсутність стаціонарної бази. Ми проводимо табори наметові.

По-друге, це переїзд підготовлених лідерів за межі України. Тому відчувається нестача кадрів.

Скільки дітей мали можливість бути на літніх таборах цього літа?

Табори ще продовжуються. Проте загалом на них вже побувало, близько 300 дітей не з адвентистських сімей і 160 з сімей адвентистів.

Нехай Господь благословить вас, Світлано, у цьому служінні.

..... Божа родина

Микола Рябенко

Конгрес адвентистів-українців у Румунії

27 травня в Румунії, недалеко від міста Ватра-Дорней, у молодіжному центрі «Кошна» (Youth Center Coșna) пройшов конгрес національних меншин українців в Румунії. Присутні ділилися досвідами, молилися і славили Бога; лунали пісні українською та румунською мовами.

На конгресі були присутні керівники Румунського уніону, які зверталися зі словами вітання та підбадьорення зі Слова Божого, а також представники місцевої влади та депутати.

Від України були присутні президенти Української унійної конференції Станіслав Носов, Схід-

но-Дніпровської конференції Лев Вертило, Західної конференції Василь Чопик. Вони від імені українських адвентистів вітали присутніх, дякували за молитовну і дієву допомогу в цей складний час для України.

Зі словами подяки за підтримку українців-адвентистів та з роздумами над Словом Божим звернувся Станіслав Носов. Він повідомив деяку статистику. Для прикладу, в Україні 6 адвентистських Молитовних будинків вщент зруйновано, 27 дверей зіпсовано в Українському гуманітарному інституті. Попри це, в багатьох громадах на сході України богослужіння проходять в три зміни.

Досвідом збереження віри й національної ідентичності на теренах Румунії поділився Габріель Морошану, представник українсько-молдовських меншин.

Духовні пісні виконували гурт «Грейс» і дитячий хор «Співучі зорі» з Буковинської конференції, укра-

їнською та румунською мовами. Прославляв Бога дует з Мукачева, а також виконувалися сольні номери у виконанні Станіслава Прокопця та Степана Вашш. Виступали музичні колективи з української діаспори. Ансамбль бандуристів «Срібні струни» зі Львова справив на всіх присутніх неймовірне враження. Після їх виступу довго лунали аплодисменти.

За мету конгресу організатори поставили об'єднання вірян, щоб кожен своєю мовою засвідчив віру у те, що Ісус скоро прийде.

Учасники вивчили та співали гімн конгресу «Не сумуй, не ридай».

Світлана Савіна

25 молодих лідерів отримали дипломи

13 травня відбувся випуск лідерів «Forwardteam» у луцькій громаді «Ковчег».

Навчання розпочалося в вересні 2021 року, коли світ ще переживав стрес від пандемії ковіду. Продовжувалось воно, і коли Україну сколихнула війна.

На початку було 40 студентів, але через війну багато виїхало.

Проте все ж 25 молодих людей мали змогу закінчити навчальний курс.

Заняття відвідувала молодь з Ковеля, Львова, Костополя, Рівного, Дубно, Каменя-Каширського, Рожища. Раз на місяць вони приїздили до Луцька на заняття, де поглиблювали свої знання Біблії та навчалися азів лідерства.

Влітку форварди були розділені на невеличкі групи і їздили по громадах Західної конференції з метою організації та проведення канікулярних шкіл.

Спікерами під час навчання були Романюк Іван, Боков Олег, Шевчук Сергій, Шумчук Богдан, Овчаренко Володимир та посвячені пастори й лідери церкви. Молоді

люди отримували теоретичні знання, працювали над новими проектами, зростали духовно.

На завершення навчальної програми випускники отримали дипломи, як пам'ятку про ці чудові роки.

На випуску молоді лідери ділилися пережитими досвідами та враженнями від навчання.

Зі словом настанови до усіх присутніх звернувся пастор Терещук Андрій. Він заохочував молодь служити людям та закликав до прийняття правильних рішень у житті.

Керівник проекту Світлана Савіна побажала випускникам шукати щастя, роблячи щасливими інших.

Фото: Давид Бабій

Валентин Шевчук

Керовані Святим Духом

Пасторська сім'я Андрія та Олександри Колаєць сьогодні на заслуженому відпочинку, проте відгомін їхнього посвяченого служіння до цього часу живе в серцях людей. Секрет успіху їхньої благословенної праці - в силі Святого Духа, натхнення від Якого вони черпали через піст і ревну молитву. Через своїх вірних людей Бог творив чудеса, ламаючи різноманітні перешкоди та відкривав двері для проповіді Євангелія.

Вперше силу Божу Андрій Миколайович відчув під час свого навернення на євангельській програмі, яку проводив Ловел Харвгрейс у 1995 році в місті Львові. До цього часу, будучи матеріально забезпеченим, здавалося, що Андрій ні в чому не мав потреби, проте його душа прагнула справжнього щастя, миру і спокою. Під час програми він просив у Бога позбутися шкідливих звичок, таких як вживання алкоголю і тютюну. Бог подарував перемогу небавом.

Дружина Леся, з відомої священицької родини, вперто не поділяла переконання свого чоловіка. Перше відвідування адвентистського богослужіння, яке проходило в орендованому приміщенні, вкрай не сподобалося Олександрі і викликало шквал насмішок на адресу чоловіка і його церкви. Але по дорозі додому їй раптом в думках пролунали слова, яких вона раніше не чула і не читала: «Бо Боже Слово живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного, проходить воно аж до поділу душі й духа, суглобів та мозків, і спосіб-

не судити думки та наміри серця» (Євр. 12:4). Для неї це був голос з Неба про необхідність читати і досліджувати Слово Боже. Вивчаючи Біблію, зрозуміла, що вона багато в чому помилялася, про що просила у Бога прощення. В найближчу суботу, 23 березня 1996 року, вони разом прийняли хрещення і приєдналися до громади адвентистів на Сихові. Любов до Бога і отриманні знання із Його Слова спонукали їх розповідати іншим біблійні істини. І вони обрали найкращий метод свідчення – вивчення Біблії вдома, куди запрошували знайомих, сусідів і рідних. За короткий час сихівська громада поповнилася новими членами церкви.

Щире навернення подружжя Колаєць і бажання свідчити іншим привернуло увагу керівництва Західної конференції. І хоча брату Андрію на момент покликання був 51 рік, це не стало перешкодою початку його духовної роботи і переїзду в місто Ходорів, де була невелика група адвентистів. Це місто, як місіонерське поле, було не сприятливим для проповіді Євангелія. Усі попередні спроби отримати у влади дозвіл на проведення програми були безуспішними. Хоча з боку пасторської сім'ї проводилося багато індивідуальної місіонерської роботи, але хотілося закинути великий невід, тобто провести велику програму для міста.

Пасторська сім'я і члени церкви багато молилися і просили в Бога допомоги. Інколи вони від трьох до семи днів постилися. І як результат, Бог зробив чудо, коли Він закриті очі адміністрації міста на те, хто ж насправді організовує медичний захід. У найкращому залі міста був отриманий дозвіл на проведення медичної програми за участю американського євангелиста Дона Міллера. Кожен вечір зал був заповнений відвідувачами, які з особливим інтересом слухали біблійну вістку.

За час служіння подружжя Колаєць у місті Ходорів було придба-

но 20 нових душ для Бога і організовано громаду.

Наступна відповідь на молитву Божих дітей була отримана тоді, коли виникла потреба у молитовному приміщенні. Один будинок в центрі міста, приміщення колишньої дитячої поліклініки, був у продажу. Власниця цього дому доручила сусідці пильнувати за будинком і показувати приміщення потенційним покупцям. Одного дня Андрій Миколайович проходив біля облюбованого дому, привітався із сусідкою, відповідальною за продаж і почав розмову про різні життєві справи. Він дізнався, що ця жінка має проблеми з онкологією. Пастор Андрій відповів, що його дружина знає різні методи боротьби з подібним захворюванням і готова приходити до неї, щоб якимось чином допомогти. Між жінками зав'язалися добрі і довірливі взаємовідносини і одночасно Бог потурбувався про здоров'я хворої. Тепер вона хотіла, щоб біля неї поруч проживали саме такі сусіди, які б були сповнені милосердя до ближніх. Вона зуміла переконати власницю будинку продати цей дім представникам церкви за досить доступну ціну. Сьогодні цей Дім молитви, як пам'ятка Божої сили, свідчить про те, що для Бога немає нічого неможливого.

Служіння в Ходорові сім'я Колаєць звершувала з жовтня 1999 року по червень 2004 року.

Наступним місцем їх служіння була громада у місті Самбір, де вони прослужили три роки. Останні чотири роки місіонерського служіння вони провели у місті Золочеві. В травні 2011 року сім'я пішла на заслужений відпочинок. Усюди, де вони звершували служіння, відчували близьку присутність Бога, Його силу і благословення, пам'ятаючи, що лише наполегливість у пильнуванні і щоденний пошук Бога може принести перемогу у духовній боротьбі.

..... ДИТЯЧИЙ ВІДДІЛ

Вікторія Черняк

Діти провели тиждень у «Небесному місті»

З 10 по 19 липня на приватній базі на березі водойми в селі Хрінники ми мали можливість провести наметовий підлітковий табір «Sky land». В таборі відпочила 41 дитина. 26 з них було з неадвентистських сімей.

Назва теми табору була «Поспілкуємось». Порушували теми спілкування між людьми, рівні спілкування, його значення, мови любові і переходили до теми спілкування з Богом.

Окрім біблійних уроків, підлітки мали можливість отримати навички з рукоділля: миловаріння, розпису футболок фарбами

для текстилю, ліплення магнітиків за власним дизайном, бісероплетіння, виготовлення браслетиків. Не обійшлося без ліплення вареників. Команди також відвідували майстер-клас з фінансової грамотності, де потім в таборі на практиці закріплювали навички.

Господь поблагословив нас теплою і гарною погодою, і на спортивних майстер-класах діти мали можливість багато плавати, грати в різні спортивні ігри, спускатись на переправі.

Вперше завдяки нашим сестрам і братам, які зараз живуть за кордоном, ми мали можливість реалізувати давню мрію: взяти безкоштовно 6 дітей з сімей, які не мають спроможності оплатити путівки.

Цей табір був особливим досвідом того, що Бог сильний не лише з п'яти хлібчиків і двох рибок нагодувати тисячі і ще

будуть коші з залишками, але й тим маленьким, що ми мали в таборі, забезпечити в достатку кожного і навіть більше.

Дуже вдячні за підтримку нашій громаді, за молитви, за допомогу транспортом Валерію Павлюку, нашому пастору Валерію Левицькому, який був з нами. За чудову кухню нашим сестричкам і шеф-кухарю сестричці Нелі, страви якої подобалась навіть дітям з неадвентистських сімей, які вперше познайомились із вегетаріанською кухнею, вони навіть просили рецепти.

Дякуємо за підтримку керівництву Західної конференції і Світлані Савиній. Безмежно вдячні Богу за досвіди, охорону, за Його керівництво, за чудову команду, яку Він Сам формував, за дітей, які були з нами, за чудові можливості, які Він нам ще дає

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.

Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня.

Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.

Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Владислав Березкі
v.beretski@adventist.ua

Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Владислав Березкі

Редактор, коректор, комп'ютерна верстка - Марія Власюк

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали

Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви
Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13.

Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241